

ת"ד 3682/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

02 מרץ 2023

ת"ד 3682-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט יהונתן שניאור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות: **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 262(2) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), **סטיה מנתיב** - עבירה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), **התנהגות הגורמת נזק** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה **חציית קו הפרדה רצוף** - עבירה לפי תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה, **קיפוח זכות השימוש בדרך** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה ו**גרימת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 29.6.20 בשעה 18:15 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מיצובישי בכביש 365, איזור שיפוט ירושלים, בכביש דו סטרי נתיב אחד לכל מסלול. המסלולים מופרדים ע"י קו הפרדה רצוף. הנאשם נהג ברשלנות, במהירות בלתי סבירה ובאופן שמנע ממנו את השליטה ברכב, וכתוצאה מכך סטה למסלול הנגדי והתנגש ברכב פרטי נהוג בידי מר א.ש אשר נסע במסלול הנגדי (להלן: "המתלונן").
3. כתוצאה מהתאונה, ניזוקו הרכבים והמתלונן וכן אחיו מר XXXX (להלן: "XXX") נחבלו בגופם בחבלה של ממש. למתלונן נגרמו שברים בשיניים וחתך בחלק עליון מצד ימין בלסת, ולאחיו נגרמו שברים בבסיס הגולגולת, שברים בעצם האתמואידית (עצם הכברה המפרידה בין חלל האף למח י.ש.), בעצמות ארובות העין ובאף. כתוצאה מכך נדרש אוסאמה לטיפול רפואי אשר כלל ניתוח לשחזור עצמות הפנים ואשפוז למשך 15 ימים.
4. המאשימה לא הגישה גליון הרשעות של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

5. ביום 8.11.21 וביום 14.8.22 הוגשו תסקירים בעניינו של הנאשם, מהם ניתן ללמוד כי הנאשם בן 27, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי חודשיים עד 5. עובד כסייע רפואי ומתגורר בישוב אספר בגוש עציון.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד והחל ללמוד בישיבה גבוהה. לאחר נישואיו החל לעבוד בעבודות מזדמנות במקביל ללימודיו בישיבה. כמו כן שירת שירות אזרחי על מנת להשתלב בחברה.

לחובת הנאשם אין הרשעות תעבורה או פליליות.

הנאשם לקח אחריות מלאה על העבירה תוך שהבין כי נסע באופן שאינו מתאים לתנאי הדרך ואולם נטה להשליך אחריות על תנאי הדרך הקשים וזאת מתוך קושי לראות עצמו כמי שעבר על החוק ופגע באחר.

שירות המבחן סבר כי לאור נטילת האחריות, היותו של הנאשם אדם נורמטיבי הזקוק לעיבוד נוסף של אירוע התאונה ועל מנת לסייע לנאשם בהתמודדות עם הטראומה שחוהה עת גרם לחבלה קשה באחר, יש מקום לבחון שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית יעודית והנאשם הביע הסכמתו. הנאשם השתלב בטיפול באופן חיובי, השתתף בכל המפגשים, תרם ונתרם מההליך.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם גבולות פנימיים ברורים ואינו נזקק להמשך ליווי או טיפול. כמו כן התרשם שירות המבחן כי מאסר ולו בעבודות שירות עלול לגרום לנזק קונקרטי ולפגיעה משמעותית בנאשם ובמשפחתו ובעיקר עקב היותו מפרנס יחיד.

בהמלצתו המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בדמות צו של"צ בן 220 שעות.

6. כמן כן הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים וראיות לענין העונש

7. במסגרת הראיות לענין העונש, הגישה המאשימה תרגום סיכום שחרור של המתלונן מבית חולים אלאהלי מיום 30.6.20 (ת/1), תרגום דו"ח רפואי של XXXXX מיום 7.7.20 (ת/2), הצהרת נפגע עבירה המתלונן (ת/3) וכן חוו"ד דר' גורביץ מיום 11.2.2021 (ת/4). עיינתי בתעודות הרפואיות ומצאתי כי ת/1 ו - ת/2 משקפים נכונה את המיוחס לנאשם בכתב האישום. עיון בחוו"ד דר' גורביץ ת/4 מלמד כי אוסאמה נבדק ביום 3.2.2021 וסבל מקושי בנשימה מהאף אשר יש לקבוע בגינו נכות של 10% לצמיתות, ומכאבים בעינו ובלחיו, אשר בגינם יש לקבוע נכון זמנית עד 20%.

הנאשם הגיש מכתב המלצה ממר שי פרבר יו"ר ועד מקומי ישוב מיצד (נ/1), מכתב המלצה ממר משה אולמן,

מפקח פדגוגי בתלמוד תורה "אדרת אליהו" (נ/2), וכתב המלצה מאת הרב ישראל גולדשטיין רב הישוב מיצד (נ/3).

8. בתצהיר נפגע העבירה תאר המתלון את הנזק שנגרם לו ואשר כלל כאבים בפנים ושברים בשיניים. כתוצאה מכך סובל מטראומה נפשית ונזקק להוצאות בדין טיפולי שיניים בסך 2,500 ₪. מאחר ונהג ברכב ללא ביטוח, הביע המתלון חשש שלא יוכל לקבל פיצוי בגין נזקים אלו. נדגיש כי המתלון לא צירף תימוכין לתצהירו.

9. בטיעוניה לעונש טענה המאשימה כי הנאשם במעשיו פגע פגיעה חמורה בערך המוגן של הפגיעה בשלמות הגוף ופגיעה בשלום הציבור. זאת לאור רשלנותו ולאור החבלות הקשות שנגרמו למתלון ולאחיו. הנאשם נוהג משנת 2000 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

מתחם הענישה, אליבא דב"כ המאשימה, מתחיל ממאסר קצר ועד לשנה ומפסילה המתחילה במספר שנים.

לאור תוצאות התאונה ועל מנת להרתיעו ביקשה המאשימה להשית על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר למשך 6 חודשים שיכול וירוצה במסגרת של בעבודות שירות, פסילה שלא תפחת מ-3 שנים, מאסר על תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי למתלון.

המאשימה הפנתה לרע"פ 8588/16 **משה רז נ' מדינת ישראל**.

10. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נטל אחריות, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. כמו כן הפנה לתסקיר שירות המבחן המלמד על אופיו הטוב של הנאשם ועל התהליך שעבר וסבר כי יש מקום לאמץ המלצת שירות מבחן.

לגבי החבלות שנגרמו למתלון ולאחיו, טען ב"כ הנאשם כי המדובר בחבלות אורתופדיות שלא גרמו לנזקים נוירולוגיים או נפשיים.

לאור האמור, סבר ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה אינו כולל עונש מאסר בפועל תוך שהפנה לפסיקה הנוהגת במקרים דומים בהם נגזרו עונשי פסילה קצרים ועונשים צופי פני עתיד.

11. הנאשם העיד לענין העונש והביע חרטה וענין במצבו הרפואי של המתלון. כמו כן הביע חשש מהפגיעה בפרנסתו וציין כי התאונה נגרמה בכביש צר שאינו מתומר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

12. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה

הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, יש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

13. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצע הנאשם הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך. בנהיגתו הרשלנית העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך בסכנה אשר התממשה עת גרם לתאונת דרכים בה נחבלו בגופם המתלונן ואחיו.

14. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני לאור החבלות שנגרמו למתלונן ולאחיו.

15. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:**

מידת הרשלנות - מלמדת כי המדובר ברשלנות ברף הבינוני. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם נהג במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך באופן שמנע ממנו את השליטה ברכב וכתוצאה מכך סטה למסלול הנגדי וגרם לתאונה. נתתי דעתי לטענתו של הנאשם בדבר ליקויים בכביש ואולם הנאשם הודה בעובדות כתב האישום. נציין כי אין בפני נתונים לגבי מהירות נסיעתו עובר לתאונה.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות - הנאשם הוא שנהג ברכב ולכן האחריות הבלעדית מוטלת על כתפיו.

יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשיו - אני קובע כי היה על הנאשם להימנע מלנהוג ברכב באופן שמונע ממנו את השליטה.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21)).

17. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום הנאשם סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם

דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. החבלות שנגרמו: חבלות של ממש משמעותיות לרכב האופנוע אשר נזקק לניתוח חירום. העונש שנגזר: בית המשפט קמא גזר על המבקש 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה וענישה נלווית. תוך סיווג הפסילה כך שלא תחול על רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא לפגוע בפרנסת המבקש. ערעורו של המבקש נדחה ובקשת רשות ערעור נדחתה אף היא.

רע"פ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל (24.1.19):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה מנתיב הנסיעה. החבלות שנגרמו: שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמז פוביס, שבר סבטרוכנטרי מימין, ושבר בטרונכנטר משמאל, הנהג המעורב נזקק לאשפוז, למספר ניתוחים ונדרש לעבור הליך שיקומי. רף הרשלנות: בימ"ש קמא קבע כי רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני-גבוה. מתחם העונש ההולם: בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. העונש שנגזר: 45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7208/14 יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל (12.11.14):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: שברים באגן, בלסת ובירכיים לשלושה נוסעים. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1420/12 זורקובסקי נגד מדינת ישראל (2.12.13): העבירות בהן הורשע המערער: חוסר זהירות, נסיעה לאחור ופגיעה בהולכת רגל. החבלות שנגרמו: שברים בכף הרגל. העונש שנגזר: 7 חודשי פסילה ועונשים נלווים. נקבע מתחם בין 3 ל-12 חודשי פסילה. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 עארף סאלימן נ' מדינת ישראל (05/02/2020): העבירות בהן הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. העונש שנגזר: 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 ₪ שנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 בן פורת נ' מדינת ישראל (20.01.2020) - העבירות בהן הורשעה המערער לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, סטייה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו לרוכב הקטנוע: חבלות של ממש ובין היתר נקטעה ידו. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 ₪. ערעורה של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 דניאל פליס נ' מדינת ישראל (14/03/18) העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע: חבלות של ממש ובין היתר קטיעת ידו. העונש שנגזר: 24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (מיום 05/06/17): העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע. החבלות שנגרמו: חבלות של ממש מרובות. ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור המשיב על חומרת העונש נדחו.

עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 ערן מלול נ' מדינת ישראל (21.10.13) העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה. החבלות שנגרמו: שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה. נקבע רף רשלנות בינוני. העונש שנגזר: 11 ח' פסילה, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים והוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

18. נמצאנו למדים כי במקרה של תאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש מתחם הענישה נע בין המינימום הקבוע בחוק - פסילה שלא תפחת מ-3 חודשים, במקרה בו הרשלנות נמוכה והחבלות קלות, ועד מאסר בעבודות שירות ופסילה ארוכה של שנים, כאשר רמת הרשלנות גבוהה והחבלות קשות והכל בהתאם לנסיבות המקרה.

19. ככלל, ניתן לומר כי בתי המשפט נמנעים מהשתת עונש של מאסר בפועל במקרה בו נגרמה תאונת דרכים ללא עבירות נלוות (כדוגמת נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רשיון נהיגה או בזמן פסילה), אלא במקרים בהם מדובר בחבלות של ממש ברף הגבוה מאוד וכשהנחבלים נותרים בחבלתם לאורך זמן, סובלים מנכות צמיתה ונדרשים לשיקום ארוך.

20. אשר לפסיקה אליה הפנו הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנה לרע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל**, (להלן: "רז משה") ואולם לא ניתן ללמוד מתיק זה על המקרה שבפנינו.

שם דובר ברשלנות חמורה ביותר עת הנאשם נסע במהירות של 89 קמ"ש במקום 50 קמ"ש ולנהגת המעורבת נגרמו חבלות של ממש קשות שבר פתוח בברך, שבר בשורש כף היד, וחבלות בפנים אשר בגין עברה ניתוח וניזקקה למעקב אורטופדי.

נדגיש כי על פי קביעת בית משפט קמא רמת הרשלנות היתה גבוהה, שלא כבמקרה דנן.

21. אשר לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, מצאתי כי חלק מפסק הדין משקפים נכונה את המצב

המשפטי.

מקובלת עלי ההלכה המנחה כפי שנקבעה על ידי כב' השופט אברהם אברהם **בעפ"ת (מחוזי נצרת) 41379-12-13 זרחי נגד מדינת ישראל**. ולפיה בנסיבות חמורות יותר (שברים מרובים באגן, בצלעות, בזרוע באצבעות ובכל הרגל) מתחם הענישה אינו כולל מאסר בפועל ולעניין הפסילה חבלות החמורות מהמקרה דנן. קיבל הערעור והפחית בעונש הפסילה מ- 40 חודשים ל- 11 חודשים.

מקובלת עלי ההלכה המנחה כפי שנקבעה על ידי כב' השופט יעקב שפסר **בעפ"ת (מחוזי באר שבע) 30228-12-15 גד ברכה נגד מדינת ישראל**, אשר קיבל את ערעור הנאשם ובתיק בו נגרמה למתלונן קטיעת רגלו וחבלות נוספות חמורות יותר מהמקרה דנן, בוטל עונש של מאסר בעבודות שירות למשך 5 חודשים ופסילת רישיון למשך 4 שנים ודן את הנאשם לשל"צ מורחב בן 400 שעות ול- 11 חודשי פסילה.

22. במקרה שבפני, מצאתי כי מתחם הענישה בעבירות המיוחסות לנאשם בנסיבות המתוארות בעובדות כתב האישום, לעניין הפסילה ובהתחשב ברמת הרשלנות ובחומרת החבלות נע המתחם בין 6 חודשי פסילה ועד 18 חודשים, לצד צו של"צ מורחב, פיצוי לנפגעי העבירה וכן רכיבי ענישה צופי פני עתיד. לענין המאסר המתחם מתחיל ממאסר על תנאי ואינו מגיע עד מאסר בפועל.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

23. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם:

במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה ההולם. לא מצאתי כי הנאשם נדרש או עבר הליך שיקומי ומאידך השתכנעתי כי אין חשש ממשי שיחזור ויבצע עבירה דומה.

24. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא - אתחשב בנטילת האחריות והבעת החרטה תוך הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר, בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות - כמעט 3 שנים, בנסיבותיו האישיות של הנאשם בכך שנעדר עבר פלילי ותעבורתי, אדם נורמטיבי בעל תכונות חיוביות כפי שניתן להתרשם ממכתבי ההמלצה שהוגשו בעניינו (נ/2 ו- נ/3) ובעובדה שהביע נכונות לבצע עונש של"צ ולהתנדב בקהילה.

לא ניתן להתעלם מהשתתפות הנאשם בתוכנית מטעם שירות המבחן ומהמלצת שירות המבחן אשר קבע כי מאסר ולו בעבודות שירות עלול לגרום לנאשם נזק קונקרטי.

25. יש לצין כי נתתי דעתי לפגיעה הצפויה בנאשם שהינו מפרנס יחיד בעל משפחה ואב לילדים קטינים ולכך שהעונש מהווה גם פגיעה במשפחתו. ואולם, אין להתעלם מחומרת העבירות, מתוצאתן, והאינטרס הציבורי במקרה דנן גובר.

26. לאחר שנתתי דעתי לאמור לעיל, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון בענין רכיב עונש המאסר וברף שבין הנמוך לאמצעי בכל הנוגע לעונש הפסילה. נתתי דעתי לאיזון הראוי העולה מעונש השל"צ ככל שנוגע לתקופת הפסילה.

27. אני סבור שעל אף מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לאור החבלות שנגרמו למתלוננת, שיש מקום לפסוק פיצוי סמלי ודומני שפיצוי כזה, חלף הקנס, יתרום גם לנאשם עצמו.

28. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת עברו התעבורתי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשלום פיצוי למתלונן א.ש בסך של 1,500 ₪ ולמתלונן XXXX פיצוי בסך 2,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 1.6.2023.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף לעיקול אם ישנו.

סכום הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית.

הנאשם יפקיד רשיונו או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.6.2023.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רשיון ו/או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף ו/או גרימת תאונת דרכים אשר גרמה לחבלה של ממש.

ה. הנאשם יבצע 220 שעות שירות לתועלת הציבור, בכפוף לתוכנית שיגיש שירות המבחן.

שירות המבחן יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות, תוך מתן הודעה לבית המשפט.

במידה ולא יעמוד בשל"צ, יקבע דיון ועונשו של הנאשם יגזר מחדש.

ו. בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא מצאתי לנכון להשית עליו קנס.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לב"כ הנאשם, למאשימה ולשירות המבחן.

05.03.2023

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.